

בבית המשפט העליון

בע"מ 7708/22

לפני: כבוד הרשמת ליאור משאלי שלומאי

המבקשים: 1. פלונית
2. פלוני

נגד

המשיבים: 1. פלוני
2. אסף שמרת, נאמן לנכסי החייב אלימלך הירשמן

**בקשת המשיב 1 מיום 15.12.2022 למחיקת
ההליך על הסף; תשובת המבקשים מיום
5.1.2023**

החלטה

1. בקשת רשות הערעור שבכותרת נסבה על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטים ת' בזק רפפורט, ש' רנר ו-א' סלע) בעמ"ש 21-06-14363 מיום 20.7.2022, בגדרו נדחה ערעור המבקשים על פסק דינו של בית המשפט לענייני משפחה בירושלים בו חויבו המבקשים לשלם למשיב 1 (להלן: המשיב) פיצוי מוסכם בסך של 75,000 ש"ח בגין הפרת הסכם מכר.

2. בקשת רשות הערעור דנא הוגשה ביום 13.11.2022, וביום 15.12.2022 הגיש המשיב בקשה לסילוקה על הסף בשל הגשתה באיחור. בבקשת הסילוק נטען כי פסק דינו של בית המשפט המחוזי ניתן ביום 20.7.2022, וכי מעיון ב"נט המשפט" עולה כי באת-כוח המבקשים צפתה בו עוד ביום 20.7.2022 באמצעות יישומון "נט המשפט", ופעם נוספת ביום 24.7.2022 באמצעות האתר. משכך, לטענת המשיב, המועד האחרון להגשת

בקשת רשות הערעור בהתאם לתקנה 45(ב) לתקנות בית משפט לענייני משפחה (סדרי דין), התשפ"א-2020 (להלן: התקנות), חלף ביום 6.10.2022, והגשת הבקשה בחלוף למעלה מחודש לאחר מכן מצדיקה את סילוקה על הסף.

3. בתשובת המבקשים נטען כי המועד להגשת בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי הוא 30 ימים מיום ההמצאה של פסק הדין, ולא מיום הצפייה בו. טענת באת-כוח המבקשים, פסק הדין לא הומצא לה כדין עד היום, לא באמצעות משלוח הודעה אלקטרונית לכתובת הדואר האלקטרוני שצוינה על-ידה בכתבי הטענות ולא באופן אחר. כן טוענת באת-כוח המבקשים, כי "למיטב זיכרונה", בימים שבהם לכאורה נצפה פסק הדין באתר נט המשפט, למעשה פסק הדין לא נפתח והתקבלה הודעת שגיאה בנוסח "מסמך זה אינו זמין כעת". כן נטען, כי פסק הדין היה זמין לצפייה באתר רק במועד מאוחר הרבה יותר שאינו זכור לבאת-כוח המבקשים במדויק.

דיון והכרעה

4. לאחר העיון בטענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי דין בקשת הסילוק להתקבל, כמפורט להלן.

כלל ההמצאה וחריג הידיעה

5. כידוע, בדין הישראלי, הכלל הוא כי מניין הימים להגשת הליך ערעורי על החלטה שיפוטית מתחיל ממועד המצאתה לידי בעל הדין המערער ("כלל ההמצאה"). אחת מדרכי ההמצאה על-פי הדין היא באמצעות מנגנון של "הודעה באתר", במסגרתו נשלחת הודעה בדבר מתן פסק הדין, בצירוף קישור לפסק הדין עצמו, לתיבת הדואר של עורך הדין המייצג את בעל הדין (ראו: תקנה 161(1) לתקנות; בש"א 8839/18 כהן נ' המאגר הישראלי לביטוחי רכב ("הפול"), פסקאות 8-9 (19.12.2018); בע"מ 5381/19 פלוני נ' פלונית, פסקה 3 (28.11.2019); עניין גבעון, פסקה 9; ע"א 3098/22 סרוגו נ' דותן (22.6.2022)). לצד האמור, נקבע כי באפשרותו של בעל דין להוכיח כי לא נשלחה לו הודעה במנגנון "הודעה באתר" באמצעות הגשת תצהיר (ראו: תקנה 161(1)(ה) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 (להלן: התקנות); רע"א 1153/20 פלונית נ' מכבי שירותי בריאות, פסקה 4 (30.4.2020) (להלן: עניין מכבי)). בהקשר זה הודגש כי אין די בהגשת תצהיר כאמור כדי להביא לקביעה אוטומטית שלפיה ההחלטה השיפוטית לא הומצאה, והדבר נתון לשיקול דעתו של בית המשפט (ראו: עניין מכבי, פסקה 8; בש"א 6155/19 פלוני נ' פלוני, פסקה 6 (16.6.2020)).

6. ברבות השנים, פותח בפסיקה כלל "הידיעה" כחריג ל"כלל ההמצאה" האמור, ולפיו במצבים חריגים, שבהם אין ספק כי החלטה שיפוטית הובאה לידיעת בעל דין אף על פי שלא הומצאה לו כדין, מניין הימים להגשת ההליך ערעורי יתחיל מיום הידיעה על ההחלטה השיפוטית. כמו כן, עם התפתחות הטכנולוגיה והטמעת מערכת "נט המשפט", הורחבה קשת המקרים שבהם יועדף מועד הידיעה (המתועד במערכת כ"צפייה יזומה" בהחלטה) על פני מועד ההמצאה, ונפסק כי כאשר הוכחו נסיבות המלמדות על חוסר תום לב דיוני או במקרים שבהם חלף לו פרק זמן משמעותי ממועד הידיעה בפועל ועד למועד הגשת ההליך הערעורי, יהא זה ראוי להעדיף את מועד הצפייה היזומה על פני מועד ההמצאה הפורמלי. בהמשך לכך, נפסק עוד כי בנסיבות שבהן קיים תיעוד במערכת "נט המשפט" בדבר צפייה יזומה בהחלטה, הנטל להוכיח כי אין מקום להחיל את חריג הידיעה על-פני כלל ההמצאה יוטל על בעל הדין שתועד כמי שצפה באופן יזום בהחלטה השיפוטית (ראו: רע"א 6648/20 גבעון נ' ון אמדן (21.12.2020) (להלן: עניין גבעון)).

7. בהקשר זה הודגש כי אמנם אין מקום לנהל "משפט זוטא" בעניין הוכחת אי-הידיעה, ואולם, בעל הדין שעליו מוטל נטל ההוכחה יידרש לספק הסברים מפורטים ונימוקים משכנעים, הכוללים אסמכתאות מתאימות, על-מנת לעמוד בנטל האמור (ראו: עניין גבעון, פסקה 20; והשוו: עניין מכבי, פסקה 8).

מן הכלל אל הפרט

8. יישום הכללים האמורים על ענייננו מוליך למסקנה כי בקשת רשות הערעור הוגשה באיחור, ומשכך דין הבקשה לסילוקה על הסף להתקבל.

9. ראשית, עיון ב"נט המשפט" מעלה כי פסק דינו של בית המשפט המחוזי הומצא למבקשים באמצעות מנגנון "הודעה באתר" ביום 20.7.2022 בשעה 11:11. כאמור, הודעה באתר היא אחת מדרכי ההמצאה המוכרות בדין, ומשכך נראה כי אמנם פסק הדין הומצא למבקשים כדין. שנית, במערכת "נט המשפט" אף מתועדת צפייה של באת-כוח המבקשים בפסק הדין הן ביום 20.7.2022 בשעה 11:38 באמצעות היישומון והן ביום 24.7.2022 בשעה 11:02 באמצעות האתר.

10. במצב דברים זה, ובהתאם לפסיקה שהובאה לעיל, הנטל להוכיח כי פסק הדין לא הומצא למבקשים כדין, וכי הם אף לא ידעו על פסק הדין חרף הצפייה המתועדת, עוברת לכתפיהם.

11. ואמנם, באת-כוח המבקשים הגישה תצהיר ובו טענה כי חרף התייעוד האמור באתר "נט המשפט", בפועל לא התקבלה בכתובת הדואר האלקטרוני אותה מסרה לבית המשפט ככתובת להמצאת מסמכים הודעה עם פסק דינו של בית המשפט המחוזי, ולמעשה, כך נטען, פסק הדין לא הומצא לה כדין עד עצם היום הזה אף באמצעים אחרים. בנוסף לכך, באת-כוח המבקשים טענה בתצהיר גם כי במועדים המפורטים כצפיות באתר נט המשפט "כאשר נלחץ הסמן לצורך הצפיה בפסק הדין, פסק הדין לא נפתח ולמיטב זכרוני התקבלה הודעת שגיאה בנוסח 'מסמך זה אינו זמין כעת' או הודעה בנוסח דומה. פסק הדין היה זמין לצפיה באתר רק במועד מאוחר הרבה יותר".

12. איני סבורה כי די בתצהיר האמור כדי להרים את נטל ההוכחה המוטל על כתפיהם של המבקשים. תצהירה של באת-כוח המבקשים אינו מפורט כנדרש, אלא אך כולל טענות לקוניות בדבר אי-המצאת פסק הדין וצפייה מאוחרת יותר מזו המתועדת באתר. בתצהיר לא פורט המועד שבו בסופו של דבר נצפה פסק הדין, אף לא בקירוב. כמו כן, מאחר שבאת-כוח המבקשים ידעה על מתן פסק הדין (שהרי אף לגרסתה היא ניסתה לעיין בו הן ביום 20.7.2022 והן ביום 24.7.2022 ללא הצלחה), קשה להלום שלא ביקשה לעיין בו בדרך זו או אחרת סמוך מאוד לאחר מכן, ומכל מקום לא ניתן כל הסבר להשתהות שכזו במסגרת התצהיר. כמו כן, לא פורט בתצהיר דבר על המועד שבו יידעה באת-כוח המבקשים את המבקשים על מתן פסק הדין, על ניסיונותיה לעיין בו, ועל כך שניסיונות אלה לא צלחו. לכל האמור יש להוסיף כי לתצהיר ולתשובת המבקשים לא צורף כל מסמך התומך בטענותיהם, ובכלל זה לא צורף תיעוד של תיבת הדואר של באת-כוחם, התכתבויות רלוונטיות או תיעוד אחר שיש בו כדי להעיד על ניסיונות לעיין בפסק הדין.

13. על רקע האמור לעיל, איני סבורה כי תצהירה של באת-כוח המבקשים מספק לצורך קביעה כי פסק הדין לא הומצא לה כדין. כמו כן, אין בתצהיר האמור כדי להרים את נטל ההוכחה המוטל על המבקשים לכך שבמקרה הנדון אין להחיל בעניינם את חריג הידיעה על פני כלל ההמצאה.

14. אשר על כן, דין הבקשה לסילוק בקשת רשות הערעור על הסף להתקבל.

המבקשים יישאו בהוצאות המשיב בסך של 2,500 ש"ח.

ניתנה היום, כ"ב בטבת התשפ"ג (15.1.2023).

ליאור משאלי שלומאי

ר ש מ ת

מא 22077080_K04.docx

מרכז מידע, טל' 077-2703333, *3852 ; אתר אינטרנט, <https://supreme.court.gov.il>